И З В Е Ш Т А Ј

са студијског путовања „Тамо где је Дунав најраскошнији“ које је реализовано у недељу, 14. јуна 2020. године на обронцима источне Србије - Голубац, тврђава Рам, манастир Тумане, Сребрно језеро

На пут ка Голупцу, у недељу, 14. јуна 2020. године, упутило се 11 наставника ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеши:

1. Нена Пековић
2. Маја Гочанин
3. Светлана Марковић
4. Милан Марковић
5. Мирјана Дугалић
6. Милисав Краговић
7. Дарко Пејковић
8. Марина Каровић Јеровић
9. Ивана Васиљевић
10. Мирјана Мирјанић и
11. Весна Јокановић.

И овог пута, као појачање екипи, била нам је у гостима колегиница Милена Миладинов, педагог из ОШ “Младост” Врњци.

Полазак је био из Краљева у 6h. Већ на почетку јутра поглед на Гружанско језеро и наставак пута према Крагујевцу, а затим даље, ауто путем ка излазу за Пожаревац. Кратка пауза за кафицу и доручак и крећемо се ка нашој првој одредници у овом дану - тврђави Рам. Реновирана у току прошле године и комплетна у новом руху, дочекује нас раширених руку. Посебан утисак на све нас оставио је водич кроз ово необично утврђење са кулама - јасних објашњења и доброг знања, испричао нам је све о историјату овог здања, показујући колико, заправо, воли посао којим се бави.

Тврђава Рам је смештена на стени која се са североисточне стране спушта ка Дунаву. Налази се у истоименом селу и удаљена је 25км од града Пожаревца. Ово место је насељавано још од праисторије, а по доласку Римљана, постаје део Дунавског лимеса. Није познато када је тврђава подигнута, али са сигурношћу се зна да спада међу најстарије утврде на овим просторима. Најстарији запис датира из 1128. године када су у његовој близини Византинци потукли Мађаре. Након што су Турци овладали нашим крајевима, а у циљу заштите десне обале Дунава, турски султан Бајазит II је прерадио и ојачао постојећу утврду за потребе борбе ватреним оружјем, тако да Рам представља једну од најстаријих артиљеријских утврда у Србији.

Дунав је код Рама широк 5км и поглед са кула је заиста чаробан.

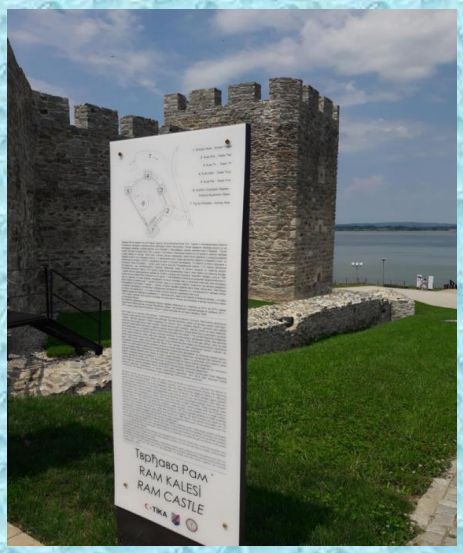

Идемо даље. Пут нас води ка Голупцу. Дивимо се лепотама природе источне Србије и прелепо уређеним двориштима. Пуно је цвећа и раскошних фонтана, а примећујемо и да свако домаћинство поред којег пролазимо, има столетна стабла ораха. Одједном се пред нама пружа невероватан поглед на Дунав. У даљини видимо и Голубачку тврђаву, а преко Дунава, на суседним обронцима, Румунија нас поздравља са ветрењачама. Улазимо у град. Оно што прво приметите када стигнете овде, то је веома уређена пешачка зона која се простире дуж целог насеља, тик уз ову огромну реку. Сазнајемо да је рађена у дужини од око 7 километара. Рај за пецароше и туристе. Излазимо код централног парка. Мало шетње поред воде, мало испијање кафице са погледом на исту.

Након шетње и предаха, враћамо се делом пута и скрећемо ка Сребрном језеру. Ово вештачко језеро на десној обали Дунава представља њен некадашњи рукавац, који је данас затворен двема бранама. Налази се на подручју Браничевског округа, на два километра од Великог Градишта. Сребрно језеро има неправилан облик лука. Вода је бистра због недостатка загађења и природне филтрације воде кроз много пешчаних дина. Просечне је ширине од 300 метара, а просечне дужине од 14км. Налази се на надморској висини од 70м и дубоко је 8м. Језеро је богато рибом, укључујући амура, шарана, сома, штуке, смуђа и осталих слатководних риба. Време је за ручак.

За крај данашњег дружења очекивао нас је, сакривен у Голубачкој долини, на самој обали истоименог потока, манастир Тумане. Оснивање ове православне светиње везује се, према предању, за 14. век, за прослављеног косовног јунака, Милоша Обилића. Приликом одласка у лов нехотице је ранио испосника Зосима Синајита који је живео у оближњој пећини. Када га је понео видару на лечење, пустињак му рече: “Ту мани” (нема ми лека; пусти ме да умрем). Да окаје грех, Милош подиже задужбину - манастир у који положи Зосимове мошти и даде му име Туман. Мушки је манастир са најмлађим братством који 2014-те долази овде и затиче манастир у прилично лошем стању. Уносе нову енергију у ово свето место и као резултат тога, Тумане постаје

један од најпосећенијих манастира у нашој земљи, који годишње посети преко милион људи. Радост за здраве, нада и утеха за болесне.

Поклонили смо се нетрулежним моштима светих Јакова и Зосима и упутили се према испосници у шуми, кривудавом стазом. Наточили смо и свете воде са извора.

Дан као да је предуго трајао - пуно садржаја, пуно локалитета, пуно Сунца и смеха. Пред полазак кући настаде једна лепа, заједничка фотографија.

Уз једну паузу и сумирање дана, вратили смо се својим кућама нешто иза 22h.